

ved Spørgsmaalet om Dyr lægerne eller det Forslag, som de Herrer have opstillet om at nedsætte Bevillingen til Prøver med Maskiner. Jeg tror ikke, det er nødvendigt at omtale dette nærmere. Det ærede Medlem fremsætter ganske vist en Sigtelse mod Flertallet her om, at det havde mange Aftaler. Det er noget, tror jeg, at jeg godt kan lade være at svare paa. Fordi vi føle os forpligtede til at holde den Aftale, vi have truffet for 2—3 Aar siden med Hensyn til Dyr læger, følger ingenlunde, at der behøver at være enten en, flere eller mange Aftaler om andre Spørgsmaal ved Siden af.

Det ærede Medlem vil gøre gældende, at jeg ikke paa noget som helst Omraade havde kunnet paavise, hvor Socialdemokraterne havde stillet sig uvenligt over for Landbruget. Det ærede Medlem udtalte sig i Lørdags i lignende Retning og fremhævede navnlig meget stærkt, at Socialdemokraterne altid havde stemt for Bevillinger til Fremme af Landbruget. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at dette: hvorledes de Herrer have stemt, tillægger jeg en underordnet Betydning. Sagen er nemlig den, at det hidtil ikke har haft nogen Betydning med Hensyn til Fremme af en eller anden vigtig Sag, som vedrører Landbruget, enten de Herrer have stemt for den eller mod den. De have ikke haft i deres Magt at kunne ændre noget i saa Henseende — hvorledes det vil stille sig i Fremtiden bliver et andet Spørgsmaal. Nej, naar man skal bedømme de Herrers Stilling over for Landbruget, skal man bedømme det efter de Følelser, som de give Luft dels i deres Udtalelser her i Tinget og dels i deres Udtalelser i deres Presse. Der faar man det rigtige Indtryk af, hvilke Følelser det er, de nære over for Landbruget. Men der er sikkert ingen, der hørte det ærede Medlem her i Lørdags, uden at være paa det rene med, at det ærede Medlem talte ud af en bitter Stemning over for Landbruget. Det ærede Medlem var jo saa fuld af Bitterhed forleden Dag mod Landbruget og mod Landbrugets ledende Mænd, at Fingrene ligefrem strittede paa ham. Hvis der havde været mørkt i Salen i hint Øjeblik, da han talte, vilde man rimeligvis have kunnet se Gnisternerne slaa ud af Fingrene paa det ærede Medlem. Dette er Bevis nok, og naar det ærede Medlem vil gøre gældende, at jeg fremsatte den Udtalelse forleden over for Socialdemokratiet for at lægge det for Had, vil jeg sige, at det er noget, som jeg ikke

behøver, det kunne de ærede Medlemmer godt selv besørge.

Der er et Udtryk, som det ærede Medlem stadig vender tilbage til, og som han ogsaa gentog i den korte Sidebemærkning, han gjorde for et Øjeblik siden, og det er den, at Landboforeningerne optraadte som Formyndere over for Husmændene. Det er jo slet ikke rigtigt. Der er ingen, der optræder som Formynder for Husmændene, naar man fraregner det ærede Medlem. Det ærede Medlem optræder netop som Formynder for Husmændene ved her at opstille Forslag, som Husmændene ikke have opfordret ham til at stille. Det er et Formynderskab, som det ærede Medlem bruger baade med Hensyn til Husmændene og med Hensyn til Fiskerne. Der er sikkert hverken nogen Fisker eller Husmand, der har bedt det ærede Medlem om at komme frem med de Forslag, han har fundet Anledning til at komme frem med ved denne Lejlighed. Jeg anser det som givet, at, hvis Husmænd og Fiskere vilde opnaa noget, henvendte de sig andre Steder fremfor til det ærede Medlem.

For øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem, at det undrer mig alligevel noget den Iver, hvormed han optræder i denne Sag. Der er jo Medlemmer her i Tinget, der have gjort det ærede Medlem opmærksom paa, at han mangler Kendskab til de Sager, det her drejer sig om, og det er dog vistnok rigtigt. Jeg tvivler selvfølgelig ikke om, ja, jeg betragter det som givet, at det ærede Medlem har været en udmærket Lærer i sin Tid. Jeg anser det ogsaa for meget sandsynligt, at det ærede Medlem nu er en meget dygtig Raadmand, skønt det er maaske mere tvivlsomt; men at han skulde kende noget videre til de Spørgsmaal, her er Tale om, betvivler jeg i høj Grad. Derfor undrer det mig, som sagt, at han med en saadan Iver kaster sig over disse Spørgsmaal. Naar det ærede Medlem kommer ind paa disse Sager, maa han derfor finde sig i, at han faar et lille Tjæt over Fingrene, selvfølgelig med Iagttagelse af al mulig Høflighed.

Andersen-Nygaard: Under Nr. 30, Betænkningens Nr. 51, er der af Landbrugsministeren stillet et Ændringsforslag om Bevilling af 1,000 Kr. til Flytning af Forfyret og Træbygningerne m. m. ved Ledefyrene paa Ørhage. Ændringsforslaget er tiltraadt af Finansudvalget, og man kan altsaa godt gaa ud fra, at det bliver ved-